

DECIZII ADOPTATE ÎN COMUN DE CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL

DECIZIA NR. 779/2007/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 20 iunie 2007

de instituire, pentru perioada 2007-2013, a unui program special de prevenire și combatere a violenței împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor, precum și de protecție a victimelor și a grupurilor expuse riscurilor (programul Daphne III), ca parte a Programului general „Drepturile fundamentale și justiția”

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 152,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Tratatul prevede că în definirea și punerea în aplicare a tuturor politicilor și activităților comunitare trebuie să se asigure un nivel înalt al sănătății umane; articolul 3 alineatul (1) litera (p) al acestuia cere ca acțiunea Comunității să cuprindă o contribuție la atingerea unui nivel înalt de protecție a sănătății.
- (2) Acțiunea Comunității ar trebui să completeze politicile naționale care urmăresc îmbunătățirea stării de sănătate publică, înlăturând sursele de pericol pentru sănătatea umană.
- (3) Violența fizică, sexuală și psihologică împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor, inclusiv amenințările cu asemenea acte, constrângerea sau lipsirea arbitrară de libertate, indiferent că au loc în viața publică sau în cea

privată, constituie o încălcare a drepturilor acestora la viață, siguranță, libertate, demnitate și integritate fizică și emoțională și o amenințare serioasă pentru sănătatea fizică și mintală a victimelor unei asemenea violențe. O astfel de violență, întrucât este atât de larg răspândită în Comunitate, constituie o adevărată încălcare a drepturilor fundamentale, un flagel pentru sănătate și un obstacol în calea exercitării cetățeniei într-un mod sigur, liber și echitabil.

- (4) Organizația Mondială a Sănătății (OMS) definește sănătatea ca o stare de deplină bunăstare fizică, mintală și socială, și nu doar ca absența a bolii sau a infirmității. Conform unei rezoluții din 1996 a Adunării OMS, violența reprezintă o problemă majoră de sănătate publică la scară mondială. În raportul său cu privire la violență și sănătate din 3 octombrie 2002, OMS recomandă promovarea unor acțiuni de prevenire primară, întărirea măsurilor luate în favoarea victimelor violenței și intensificarea colaborării și a schimbului de informații privind prevenirea violenței.

- (5) Aceste principii sunt recunoscute în numeroase convenții, declarații și protocoale ale principalelor organizații și instituții internaționale, cum ar fi Organizația Națiunilor Unite, Organizația Internațională a Muncii (OIM), Conferința mondială privind femeile și Congresul mondial împotriva exploatarei sexuale a copiilor în scop comercial.

- (6) Lupta împotriva violenței ar trebui plasată în contextul protecției drepturilor fundamentale, astfel cum sunt acestea recunoscute de Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene ⁽⁴⁾ și în explicațiile însoțitoare, având în vedere statutul acesteia, care recunoaște, între altele, dreptul la demnitate, egalitate și solidaritate. Carta cuprinde un număr de articole speciale privind protecția și promovarea integrității fizice și mintale, egalitatea de tratament între femei și bărbați, drepturile copilului și nediscriminarea, recunoscând totodată interzicerea tratamentelor inumane sau degradante, a sclaviei și muncii forțate, precum și a exploatarei prin muncă a copiilor. Carta recunoaște că un nivel înalt de protecție a sănătății umane este necesar în definirea și punerea în aplicare a tuturor politicilor și activităților comunitare.

⁽¹⁾ JO C 69, 21.3.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO C 192, 16.8.2006, p. 25.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 5 septembrie 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 5 martie 2007 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția Parlamentului European din 22 mai 2007 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

- (7) Comisia a fost chemată de Parlamentul European să elaboreze și să pună în aplicare programe de acțiune în vederea combaterii acestui tip de violență, între altele, prin rezoluțiile sale din 19 mai 2000 privind comunicarea Comisiei adresată Consiliului și Parlamentului European: „Pentru noi acțiuni în lupta împotriva traficului de femei” ⁽¹⁾, din 20 septembrie 2001 privind mutilarea genitală a femeilor ⁽²⁾, din 17 ianuarie 2006 privind strategiile de prevenire a traficului de femei și copii care sunt vulnerabili la exploatarea sexuală ⁽³⁾, precum și din 2 februarie 2006 privind situația actuală a combaterii violenței împotriva femeilor și orice acțiune viitoare ⁽⁴⁾.
- (8) Programul de acțiune comunitară instituit prin Decizia nr. 293/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 ianuarie 2000 de adoptare a programului de acțiune comunitară („programul Daphne”) (2000-2003) pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor ⁽⁵⁾ a contribuit la creșterea gradului de sensibilizare a opiniei publice din Uniunea Europeană pe această temă, precum și la intensificarea și consolidarea cooperării între organizațiile din statele membre care sunt active în domeniul combaterii violenței.
- (9) Programul de acțiune comunitară instituit prin Decizia nr. 803/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 de adoptare a unui program de acțiune comunitară (2004-2008) pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor și pentru protejarea victimelor și a grupurilor de risc („programul Daphne II”) ⁽⁶⁾ a dezvoltat în continuare rezultatele obținute deja de programul Daphne; în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din Decizia nr. 803/2004/CE, Comisia ia măsurile necesare pentru a asigura consecvența creditelor anuale cu noile perspective financiare.
- (10) Este de dorit să se asigure continuitatea proiectelor susținute de programele Daphne și Daphne II.
- (11) Este important și necesar să se recunoască consecințele grave, imediate și pe termen lung ale violenței împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor pentru sănătatea fizică și mintală a acestora și pentru dezvoltarea lor psihologică și socială, precum și pentru egalitatea șanselor celor în cauză, pentru indivizi, familii și comunități, ca și costurile sociale și economice ridicate suportate de societate în ansamblul său.
- (12) Violența împotriva femeilor îmbracă multe forme, de la violența în familie, care este frecventă la toate nivelurile societății, până la practicile tradiționale vătămătoare asociate cu manifestările de violență fizică împotriva femeilor, cum ar fi mutilarea genitală și „crimele de onoare”, care constituie o formă specială de violență împotriva femeilor.
- (13) În conformitate cu programul stabilit prin prezenta decizie („programul”), copiii, tinerii sau femeile care sunt martorii agresiunii unei rude apropiate trebuie considerați victime ale violenței.
- (14) În ceea ce privește prevenirea violenței, inclusiv a abuzurilor și a exploatarei sexuale a copiilor, a tinerilor și a femeilor, precum și protecția victimelor și a grupurilor expuse riscurilor, Uniunea Europeană poate aduce un plus de valoare la acțiunile care urmează să fie întreprinse cu precădere de către statele membre în următoarele moduri: difuzarea și schimbul de informații, experiență și bune practici; promovarea unei abordări inovatoare; stabilirea de comun acord a priorităților; crearea de rețele de înțajutorare acolo unde acest lucru este oportun; selecția de proiecte la scară comunitară, inclusiv proiecte de sprijinire a liniilor telefonice de asistență sau de urgență accesibile gratuite pentru copii dispăruți și exploatați sexual; motivarea și mobilizarea tuturor părților implicate; și campanii de sensibilizare la scară europeană împotriva violenței. Aceste acțiuni trebuie să cuprindă, de asemenea, acordarea de sprijin copiilor, tinerilor și femeilor care sunt victime ale traficului de ființe umane.
- (15) Deoarece cauzele profunde și consecințele violenței pot fi adesea abordate în mod eficient de organizațiile locale și regionale în cooperare cu organizațiile omoloage din alte state membre, prezentul program trebuie să acorde importanța cuvenită măsurilor și acțiunilor preventive întreprinse la nivel local și regional în vederea sprijinirii victimelor.
- (16) Întrucât obiectivele prezentei decizii, și anume acelea de a preveni și combate toate formele de violență împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, datorită necesității de a avea un schimb de informații la nivelul Comunității, precum și o popularizare la scară europeană a bunelor practici în domeniu, iar acest lucru poate fi realizat mai bine la nivel comunitar datorită nevoii de a avea o abordare coordonată și multidisciplinară și având în vedere amploarea sau impactul programului, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la articolul respectiv, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

⁽¹⁾ JO C 59, 23.2.2001, p. 307.

⁽²⁾ JO C 77 E, 28.3.2002, p. 126.

⁽³⁾ JO C 287 E, 24.11.2006, p. 75.

⁽⁴⁾ JO C 288 E, 25.11.2006, p. 66.

⁽⁵⁾ JO L 34, 9.2.2000, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 143, 30.4.2004, p. 1.

- (17) Prezenta decizie stabilește, pentru întreaga durată a programului, un pachet financiar care constituie referința principală pentru autoritatea bugetară, în cursul procedurii bugetare anuale, în sensul punctului 37 din Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾.
- (18) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽²⁾, denumit în continuare „regulamentul financiar”, și Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽³⁾, care protejează interesele financiare ale Comunității, trebuie să fie aplicate ținând seama de principiile simplității și consecvenței în alegerea instrumentelor bugetare, de limitarea numărului de cazuri în care Comisiei îi revine responsabilitatea directă de a le pune în aplicare și gestiona, precum și de proporționalitatea necesară între valoarea resurselor și sarcina administrativă pe care o implică recurgerea la acestea.
- (19) De asemenea, trebuie luate măsuri adecvate pentru a preveni neregulile și fraudele și trebuie întreprinse acțiuni corespunzătoare pentru recuperarea fondurilor pierdute, achitate incorect sau utilizate neadecvat, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽⁴⁾, cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de către Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri ⁽⁵⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de către Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽⁶⁾.
- (20) Regulamentul financiar cere emiterea unui act de bază care să acopere subvențiile de funcționare.
- (21) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁷⁾.
- (22) Participarea echilibrată a femeilor și a bărbaților la procesul decizional reprezintă un element esențial pentru realizarea unei egalități reale între femei și bărbați. În consecință, statele membre ar trebui să facă tot posibilul pentru a asigura egalitatea între femei și bărbați în componența comitetului menționat la articolul 10,

DECID:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Pornind de la politicile și obiectivele stabilite de programele Daphne și Daphne II, prezenta decizie instituie un program special de prevenire și combatere a violenței împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor și de protecție a victimelor și a grupurilor expuse riscurilor („programul Daphne III”), denumit în continuare „programul”, ca parte a Programului general „Drepturile fundamentale și justiția”, cu scopul de a contribui la obținerea unui nivel înalt de protecție împotriva violenței, în vederea sporirii protecției sănătății fizice și mintale.
- (2) Programul acoperă perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2007 și 31 decembrie 2013.
- (3) În sensul programului, termenul „copii” se referă la grupa de vârstă cuprinsă între 0 și 18 ani, în conformitate cu instrumentele internaționale privind drepturile copilului.

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1995/2006 (JO L 390, 30.12.2006, p. 1).

⁽³⁾ JO L 357, 31.12.2002, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 478/2007 (JO L 111, 28.4.2007, p. 13).

⁽⁴⁾ JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

⁽⁶⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE (JO L 200, 22.7.2006, p. 11).

Articolul 2

Obiectivele generale

(1) Scopul programului este de a contribui la protecția copiilor, a tinerilor și a femeilor împotriva tuturor formelor de violență și de a atinge un nivel înalt de protecție a sănătății, de bunăstare și coeziune socială.

(2) Fără a aduce atingere obiectivelor și competențelor Comunității Europene, obiectivele generale ale programului trebuie să contribuie, în special atunci când este vorba de copii, tineri și femei, la dezvoltarea politicilor Comunității și, în special, a celor referitoare la sănătatea publică, drepturile omului și egalitatea de gen, precum și la acțiunile menite să apere drepturile copilului și la lupta împotriva traficului de ființe umane și a exploatarei sexuale.

Articolul 3

Obiectivul special

Programul are ca obiectiv special să contribuie la prevenirea și la lupta împotriva tuturor formelor de violență care au loc în public sau în privat împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor, inclusiv a exploatarei sexuale și a traficului cu ființe umane prin luarea de măsuri preventive și acordarea de sprijin și protecție victimelor și grupurilor expuse riscurilor. Aceasta se realizează prin intermediul următoarelor acțiuni transnaționale sau al altor tipuri de acțiuni menționate la articolul 4:

(a) oferirea de asistență și încurajare organizațiilor neguvernamentale (ONG) și a altor organizații care activează în acest domeniu, astfel cum se menționează la articolul 7;

(b) elaborarea și punerea în aplicare a activităților de sensibilizare orientate către grupuri speciale de destinatari, cum ar fi anumite profesii, autorități competente, segmente determinate ale publicului larg și ale grupurilor expuse riscurilor, cu scopul atât al îmbunătățirii înțelegerii și al promovării adoptării unei toleranțe zero în raport cu violența, cât și al încurajării sprijinirii victimelor și al aducerii cazurilor de violență la cunoștința autorităților competente;

(c) difuzarea rezultatelor obținute în cadrul programelor Daphne și Daphne II, inclusiv adaptarea, transferul și utilizarea lor de către alți beneficiari sau în alte zone geografice;

(d) identificarea și consolidarea activităților care contribuie la tratamentul pozitiv al persoanelor expuse riscului violenței, și anume alegerea unei abordări care încurajează respectul

pentru aceste persoane și promovează bunăstarea și împlinirea acestora;

(e) instituirea și susținerea unor rețele multidisciplinare în vederea consolidării cooperării dintre ONG-uri și alte organizații active în acest domeniu;

(f) asigurarea largirii bazei de informații documentate și a bagajului de cunoștințe, a schimbului, identificării și difuzării de informații și de bune practici, inclusiv prin intermediul cercetării, al instruirii, al vizitelor de studiu și al schimbului de personal;

(g) proiectarea și testarea de materiale de sensibilizare și educaționale privind prevenirea violenței împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor și suplimentarea și adaptarea materialelor deja disponibile în alte zone geografice sau pentru alte grupuri țintă;

(h) studierea fenomenelor referitoare la violență și impactul acestora atât asupra victimelor, cât și asupra societății în ansamblu, inclusiv costurile sociale, economice și în materie de asistență medicală, cu scopul combaterii cauzelor profunde ale violenței la toate nivelurile societății;

(i) dezvoltarea și punerea în aplicare a programelor de sprijin pentru victimele și persoanele expuse riscurilor și a programelor de intervenție adresate făptuitorilor, în condițiile asigurării siguranței victimelor.

Articolul 4

Tipurile de acțiuni

În vederea urmăririi obiectivelor generale și a celor speciale enunțate la articolele 2 și 3, programul sprijină următoarele tipuri de acțiuni, în condițiile enunțate de programele anuale de lucru:

(a) acțiuni speciale întreprinse de către Comisie, cum ar fi studii și cercetări, sondaje de opinie și analize, elaborarea de indicatori și metodologii, colectarea, elaborarea și difuzarea de date și statistici, seminarii, conferințe și reuniuni ale experților, organizarea de campanii și evenimente publice, crearea și întreținerea unui serviciu de asistență și a websiturilor, întocmirea și difuzarea de materiale informative (inclusiv aplicații informatice și resurse de pregătire), crearea și facilitarea existenței unui centru de reflecție al părților interesate care să ofere consiliere de specialitate privind violența, sprijin acordat altor rețele de experți naționali, precum și activități de analiză, monitorizare și evaluare;

(b) proiecte transnaționale specifice de interes comunitar, care implică cel puțin două state membre în condițiile enunțate de programele anuale de lucru;

(c) sprijin oferit activităților ONG-urilor sau altor organizații care urmăresc un scop de interes general european privind obiectivele generale ale programului, prevăzute la articolul 2, în condițiile enunțate de programele anuale de lucru.

Articolul 5

Participarea țărilor terțe

Următoarele țări pot să participe la acțiunile programului:

(a) țări cu care Uniunea Europeană a semnat tratate de aderare;

(b) țări candidate care beneficiază de o strategie de preaderare, în conformitate cu principiile generale și termenii și condițiile generale de participare a respectivelor țări la programele comunitare stabilite de acordul-cadru și, respectiv, de deciziile consiliilor de asociere;

(c) statele AELS care sunt părți la Acordul SEE, în conformitate cu dispozițiile respectivului acord;

(d) țările din Balcanii occidentali, în conformitate cu aranjamentele care urmează să fie stabilite cu țările respective în limitele acordurilor-cadru privind principiile generale de participare a acestora la programele comunitare.

Proiectele pot asocia țările candidate care nu participă la program, în cazul în care aceasta ar contribui la pregătirea lor pentru aderare, sau alte țări terțe care nu participă la program, în cazul în care aceasta servește scopului proiectelor în cauză.

Articolul 6

Grupurile de beneficiari și grupurile-țintă

(1) Programul se desfășoară în beneficiul copiilor, al tinerilor și al femeilor care sunt sau riscă să devină victime ale violenței.

(2) Principalele grupuri de beneficiari ai programului sunt, printre altele, familiile, cadrele didactice și personalul educativ, asistenții sociali, poliția și poliția de frontieră, autoritățile locale,

naționale și militare, personalul medical și paramedical, personalul judiciar, ONG-urile, sindicatele și comunitățile religioase.

Articolul 7

Accesul la program

Accesul la program este deschis organizațiilor și instituțiilor private sau publice (autorități locale competente la nivelul corespunzător, departamente universitare și centre de cercetare) care acționează în scopul prevenirii și al combaterii violenței împotriva copiilor, a tinerilor și a femeilor sau al protejării împotriva acestui tip de violență, sau al oferirii de sprijin victimelor, ori al punerii în aplicare a măsurilor care urmăresc să promoveze respingerea unei asemenea violențe sau să încurajeze schimbarea atitudinii și a comportamentului față de grupurile vulnerabile și de victimele violenței.

Articolul 8

Tipurile de intervenție

(1) Finanțarea comunitară poate lua următoarele forme juridice:

— subvenții;

— contracte de achiziții publice.

(2) Subvențiile comunitare sunt acordate în urma analizării solicitărilor primite după lansarea cererilor de ofertă, cu excepția cazurilor excepționale de urgență justificate corespunzător sau în cazul în care caracteristicile beneficiarului nu permit alternativă pentru o anumită acțiune. Subvențiile comunitare sunt oferite prin subvențiile de funcționare și cele de acțiune. Nivelul maxim de cofinanțare este precizat în programele anuale de lucru.

(3) De asemenea, se pot prevedea cheltuieli pentru măsuri complementare, prin contracte de achiziții publice, situație în care fondurile comunitare acoperă achiziția de servicii și de bunuri, direct legate de obiectivele programului. Aceasta acoperă, între altele, cheltuielile de informare și comunicare, pregătire, punere în aplicare, monitorizare, verificare și evaluare a proiectelor, a politicilor, a programelor și a legislației.

Articolul 9

Măsurile de punere în aplicare

(1) Comisia pune în aplicare asistența comunitară în conformitate cu regulamentul financiar.

(2) Pentru a pune în aplicare programul, în limitele obiectivelor generale ale programului prevăzute la articolul 2, Comisia adoptă un program anual de lucru în care își prezintă obiectivele speciale, prioritățile tematiche, o descriere a măsurilor însoțitoare prevăzute la articolul 8 și, în cazul în care este necesar, o listă de alte acțiuni. Programul anual de lucru stabilește procentajul minim al cheltuielilor anuale care urmează să fie alocat subvențiilor.

(3) Programul de lucru anual se adoptă în conformitate cu procedura de gestionare menționată la articolul 10 alineatul (2).

(4) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii cu privire la toate celelalte aspecte se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 10 alineatul (3).

(5) Procedurile de evaluare și de acordare referitoare la subvențiile de acțiune țin seama, între altele, de criteriile următoare:

(a) obiectivele generale și speciale, astfel cum sunt prevăzute la articolele 2 și 3, și măsurile luate în diferitele domenii, astfel cum sunt prevăzute la articolul 3, și conformitatea cu programul anual de lucru;

(b) calitatea acțiunii propuse privind conceperea, organizarea, prezentarea acestora și rezultatele așteptate;

(c) suma solicitată pentru finanțarea comunitară și rentabilitatea sa în materie de costuri în raport cu rezultatele așteptate;

(d) impactul rezultatelor așteptate asupra obiectivelor generale și speciale ale programului, definite la articolele 2 și 3, precum și asupra măsurilor luate în diferitele domenii, astfel cum sunt prevăzute la articolul 3;

(e) inovația.

(6) Cererile pentru subvenții de funcționare, menționate la articolul 4 litera (c), sunt evaluate în raport cu:

(a) consecvența cu obiectivele programului;

(b) calitatea activităților planificate;

(c) posibilul efect de multiplicare a acestor activități asupra publicului;

(d) impactul geografic al activităților desfășurate;

(e) implicarea cetățenilor în organizarea organismelor în cauză;

(f) rata de rentabilitate în materie de costuri a activității propuse.

Articolul 10

Comitetul

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la două luni.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8.

(4) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 11

Complementaritatea

(1) Sinergiile și complementaritatea cu alte instrumente comunitare sunt de dorit, în special cu programele generale „Siguranța și apărarea libertăților” și „Solidaritatea și gestiunea fluxurilor migratorii”, al șaptelea Program-cadru pentru cercetare și dezvoltare, precum și cu programele privind protecția sănătății, „Ocuparea forței de muncă și solidaritatea socială – PROGRESS” și „Un Internet mai sigur Plus”. Se va urmări, de asemenea, complementaritatea cu Institutul European pentru Egalitatea între Sexe. Elementul statistic al informațiilor privind violența va fi dezvoltat în colaborare cu statele membre, folosindu-se programul statistic comunitar ori de câte ori este necesar.

(2) Programul poate folosi resursele în comun cu alte instrumente comunitare și, în special, cu programele generale „Securitatea și apărarea libertăților”, „Solidaritatea și gestiunea fluxurilor migratorii” și al șaptelea Program-cadru pentru cercetare și dezvoltare, în scopul de a pune în aplicare acțiuni care îndeplinesc obiectivele tuturor programelor.

(3) Operațiunile finanțate în temeiul prezentei decizii nu pot fi finanțate pentru realizarea acelorași scopuri prin alte instrumente financiare ale Comunității. Comisia se asigură că beneficiarii programului îi furnizează informații în legătură cu finanțarea primită din partea bugetului general al Uniunii Europene și din alte surse, precum și informații despre cererile de finanțare în curs.

Articolul 12

Finanțarea

(1) Pachetul financiar pentru punerea în aplicare a prezentei decizii se stabilește la 116,85 milioane EUR pentru perioada prevăzută la articolul 1.

(2) Alocările pentru acțiunile prevăzute în program se includ în creditele anuale ale bugetului general al Uniunii Europene. Creditele anuale disponibile sunt autorizate de autoritatea bugetară în limita cadrului financiar.

Articolul 13

Monitorizarea

(1) Pentru orice acțiune finanțată de program, Comisia se asigură că beneficiarul prezintă rapoarte tehnice și financiare privind evoluția lucrărilor. De asemenea, se prezintă un raport final în termen de trei luni de la finalizarea acțiunii. Comisia stabilește forma și conținutul rapoartelor.

(2) Comisia se asigură că acordurile și contractele decurgând din punerea în aplicare a programului prevăd în mod special supravegherea și controlul financiar efectuate de către Comisie (sau oricare reprezentant autorizat de aceasta), în cazul în care este necesar, prin controale la fața locului, inclusiv prin sondaj, precum și operațiuni de audit din partea Curții de Conturi.

(3) Pe o perioadă de cinci ani de la ultima plată legată de o acțiune, Comisia solicită ca beneficiarul asistenței financiare să păstreze la dispoziția Comisiei toate documentele justificative privind cheltuielile aferente acțiunii.

(4) Pe baza rezultatelor rapoartelor și a controalelor prin sondaj menționate la alineatele (1) și (2), în cazul în care este necesar, Comisia adaptează volumul sau condițiile în care se alocă asistența financiară aprobată inițial, precum și calendarul plăților.

(5) Comisia ia orice altă măsură necesară pentru a verifica dacă acțiunile finanțate se desfășoară corect și cu respectarea dispozițiilor prezentei decizii și ale regulamentului financiar.

Articolul 14

Protecția intereselor financiare ale Comunității

(1) Comisia se asigură că, la punerea în aplicare a acțiunilor finanțate în temeiul prezentei decizii, interesele financiare ale Comunității sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive de luptă împotriva fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, prin controale eficiente și prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit, iar în cazul în care se constată nereguli, prin aplicarea de sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95, cu Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, precum și cu Regulamentul (CE) nr. 1073/1999.

(2) În ceea ce privește acțiunile comunitare finanțate în cadrul programului, Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 și Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 se aplică oricărei încălcări a dispozițiilor dreptului comunitar, inclusiv încălcării unei obligații contractuale stabilite în temeiul programului, care rezultă dintr-o acțiune sau omisiune a unui operator economic, care are sau ar putea avea efectul de a prejudicia, printr-o cheltuială nejustificată, bugetul general al Uniunii Europene sau bugetele gestionate în acest cadru.

(3) Comisia reduce, suspendă sau recuperează cuantumul asistenței financiare acordate unei acțiuni în cazul în care constată nereguli, inclusiv nerespectarea dispozițiilor prezentei decizii sau ale deciziei în cauză, ori ale contractului sau acordului de acordare a sprijinului financiar respectiv, sau dacă se constată că acțiunea a făcut obiectul unei schimbări incompatibile cu natura sau cu condițiile de punere în aplicare a proiectului fără solicitarea acordului Comisiei.

(4) În cazul în care nu au fost respectate termenele sau în cazul în care progresele înregistrate în punerea în aplicare a acțiunii justifică doar o parte a asistenței financiare alocate, Comisia solicită beneficiarului să transmită observațiile sale într-un termen anume. În cazul în care beneficiarul nu trimite un răspuns satisfăcător, Comisia poate anula restul asistenței financiare și solicita restituirea sumelor plătite anterior.

(5) Orice plată necuvenită se restituie Comisiei. Oricărui sume nerestituite la timp conform condițiilor stabilite de regulamentul financiar li se adaugă dobânzi.

*Articolul 15***Evaluarea**

- (1) Programul va fi monitorizat cu regularitate pentru a urmări punerea în aplicare a activităților desfășurate în cadrul acestuia.
- (2) Comisia asigură evaluarea cu regularitate, independentă și externă a programului.
- (3) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului:
- (a) un raport intermediar de evaluare cu privire la rezultatele obținute și la aspectele cantitative și calitative ale punerii în aplicare a programului, până la 31 martie 2011, însoțit de o listă cuprinzând proiectele și măsurile finanțate;
- (b) o comunicare cu privire la continuarea prezentului program, până la 31 mai 2012;
- (c) un raport de evaluare *ex post* cu privire la punerea în aplicare și la rezultatele programului, până la 31 decembrie 2014.

*Articolul 16***Publicarea proiectelor**

Comisia publică anual o listă a proiectelor finanțate în cadrul prezentului program, însoțită de o scurtă descriere a fiecărui proiect.

*Articolul 17***Măsuri tranzitorii**

Decizia nr. 803/2004/CE se abrogă. Acțiunile începute în temeiul respectivei decizii continuă să fie reglementate de aceasta până la încheierea lor.

*Articolul 18***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Strasbourg, 20 iunie 2007.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

G. GLOSER
